Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B** **NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 1106/2013,**

annettu 5 päivänä marraskuuta 2013,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tietyn Intiasta peräisin olevan ruostumattoman teräslangan tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta

(EUVL L 298, 8.11.2013, s. 1)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/49, annettu 14 päivänä tammikuuta 2015	L 9	17	15.1.2015
►**M2**	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/1019, annettu 29 päivänä kesäkuuta 2015	L 163	18	30.6.2015
►**M3**	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/1483, annettu 1 päivänä syyskuuta 2015	L 228	1	2.9.2015

▼B

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 1106/2013,

annettu 5 päivänä marraskuuta 2013,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tietyn Intiasta peräisin olevan ruostumattoman teräslangan tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 ([1]), jäljempänä ’perusasetus’, ja erityisesti sen 9 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen, jonka tämä on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY

1. Väliaikaiset toimenpiteet

(1) Euroopan komissio, jäljempänä ’komissio’, otti 3 päivänä toukokuuta 2013 asetuksella (EU) N:o 418/2013 ([2]), jäljempänä ’väliaikaista tullia koskeva asetus’, käyttöön väliaikaisen polkumyyntitullin tietyn Intiasta, jäljempänä ’asianomainen maa’, peräisin olevan ruostumattoman teräslangan tuonnissa Euroopan unioniin, jäljempänä ’unioni’.

(2) Tutkimus pantiin vireille, kun Euroopan rauta- ja terästeollisuuden liitto (Eurofer), jäljempänä ’valituksen tekijä’, oli tehnyt 28 päivänä kesäkuuta 2012 valituksen sellaisten unionin tuottajien puolesta, joiden tuotanto muodostaa yli 50 prosenttia tiettyjen ruostumattomien teräslankojen kokonaistuotannosta unionissa.

(3) Rinnakkaisessa tukien vastaisessa tutkimuksessa komissio otti käyttöön väliaikaisen tasoitustullin tiettyjen asianomaisesta maasta peräisin olevien ruostumattomien teräslankojen tuonnissa asetuksella (EU) N:o 419/2013 ([3]) ja lopullisen tasoitustullin asetuksella (EU) N:o 861/2013 ([4]).

2. Tutkimuksen osapuolet

(4) Tutkimuksen alkuvaiheessa Intiassa toimivien vientiä harjoittavien tuottajien ja unionin tuottajien tutkimiseen käytettiin otantaa. Alkuvaiheessa otantaa kaavailtiin myös etuyhteydettömien tuojien osalta. Koska kaksi kolmesta otokseen valitusta tuojasta ei kuitenkaan palauttanut kyselylomaketta, otantaa ei voitu soveltaa tuojiin. Lopullisten päätelmien tekemiseen käytettiin kaikkia yhteistyössä toimivista tuojista saatavilla olevia tietoja erityisesti siltä osin kuin kyse oli unionin edusta.

([1]) EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51.
([2]) EUVL L 126, 8.5.2013, s. 1.
([3]) EUVL L 126, 8.5.2013, s. 19.
([4]) EUVL L 240, 7.9.2013, s. 1.

▼B

(5) Yksi vientiä harjoittava tuottaja väitti, että koska valituksen tekijöihin kuulumattomien tuottajien myyntiä ei käytetty unionin tuotannonalan kärsimän vahingon määrittämiseen, valittua unionin tuottajien otosta ei voitu pitää edustavana. Tämä väite hylättiin, koska otos valittiin kaikilta yhteistyössä toimineilta unionin tuottajilta saatujen vastausten perusteella riippumatta siitä, tukivatko ne valitusta siinä vaiheessa, kun edustavuus määritettiin, ja otanta tehtiin tuotantomäärien pohjalta.

(6) Yksi unionin tuottajaan etuyhteydessä oleva vientiä harjoittava tuottaja vastusti valitusta ja pyysi yksilöllistä tarkastelua, koska se ei vähäisten vientimääriensä vuoksi sisältynyt vientiä harjoittavien tuottajien otokseen. Kyseinen unionin tuottaja ei puolestaan sisältynyt unionin tuotannonalan otokseen vähäisten tuotantomääriensä vuoksi. Komissio myöntyi yksilölliseen tarkasteluun, mutta vientiä harjoittava tuottaja peruutti pyyntönsä.

(7) Seitsemän otokseen kuulumatonta intialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa pyysi yksilöllistä tarkastelua. Kaksi niistä vastasi kyselyyn ja viisi jätti vastaamatta. Kahdesta kyselylomakkeeseen vastanneesta yrityksestä toinen peruutti yksilöllistä tarkastelua koskevan pyyntönsä. Tämän seurauksena komissio tutki yhden otokseen kuulumattoman intialaisen vientiä harjoittavan tuottajan pyynnön:

— KEI Industries Limited, New Delhi (KEI).

(8) Alkuvaiheessa yhdenkään alun perin otokseen kuuluneen vientiä harjoittavan tuottajan ei katsottu toimittaneen riittävän luotettavia tietoja, minkä vuoksi sovellettiin perusasetuksen 18 artiklaa. Komissio päätti laajentaa otosta kolmella yrityksellä niiden vientimäärien perusteella ja ottaen huomioon niiden menettelyn vireillepanemisen jälkeen ilmaiseman halukkuuden toimia yhteistyössä. Näin ollen komissio tutki seuraavien intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien kyselyvastaukset ja teki tarkastuskäyntejä niiden toimitiloihin:

— Garg Inox, Bahadurgarh, Haryana

— Macro Bars and Wires, Mumbai, Maharashtra

— Nevatia Steel & Alloys, Mumbai, Maharashtra.

(9) Edellä esitettyä lukuun ottamatta väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 4–7 ja 14 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

3. **Tutkimusajanjakso ja tarkastelujakso**

(10) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 20 kappaleessa todetaan, polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän huhtikuuta 2011 ja 31 päivän maaliskuuta 2012 välisen ajan, jäljempänä ’tutkimusajanjakso’. Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttavien kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 2009 ja 31 päivän maaliskuuta 2012 välisen ajanjakson, jäljempänä ’tarkastelujakso’.

▼B

4. **Myöhempi menettely**

(11) Niiden olennaisten tosiasioiden ja huomioiden ilmoittamisen jälkeen, jäljempänä 'alustavien päätelmien ilmoittaminen', joiden perusteella päätettiin ottaa käyttöön väliaikaisia polkumyyntitoimenpiteitä, useat asianomaiset osapuolet – kolme otokseen kuulunutta vientiä harjoittavaa tuottajaa, yksi vientiä harjoittava tuottaja, joka peruutti yksilöllistä tarkastelua koskevan pyyntönsä, valituksen tekijä ja 11 käyttäjää – esittivät huomautuksia. Komissio kuuli kaikkia, jotka olivat kuulemista pyytäneet. Komissio jatkoi lopullisia päätelmiään varten tarpeellisina pitämiensä tietojen hankkimista. Kaikki saadut huomautukset otettiin aiheellisissa tapauksissa huomioon.

(12) Komissio ilmoitti osapuolille niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella se aikoi suositella lopullisen polkumyyntitullin käyttöönottoa tietyn asianomaisesta maasta peräisin olevan ruostumattoman teräslangan tuonnissa ja väliaikaisen tullin vakuutena olevien määrien lopullista kantamista, jäljempänä 'lopullisten päätelmien ilmoittaminen'. Osapuolille annettiin määräaika, johon mennessä niillä oli mahdollisuus esittää huomautuksensa lopullisista päätelmistä. Kaikki saadut huomautukset otettiin aiheellisissa tapauksissa huomioon.

(13) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen saatujen huomautusten perusteella komissio ilmoitti asianomaisille osapuolille, että tiettyjen vientiä harjoittavien tuottajien polkumyynnin tasoa koskevia päätelmiä oli muutettu. Osapuolille annettiin määräaika, jonka kuluessa ne voivat esittää huomautuksia näihin uusiin päätelmiin. Kaikkia saatuja huomautuksia tarkasteltiin, ja ne otettiin aiheellisissa tapauksissa huomioon. Yksi asianomainen osapuoli – valituksen tekijä – kritisoi sitä, että tiettyjen vientiä harjoittavien tuottajien polkumyynnin tasoa koskevia päätelmiä muutettiin uusien tietojen ja väliaikaisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen saatujen huomautusten perusteella ja tutkimuksen loppuvaiheessa. Osapuoli väitti lisäksi, että sen menettelyllisiä oikeuksia on loukattu.

(14) Komissio kuitenkin katsoi, että sen on otettava asianomaisten osapuolten toimittamat tiedot huomioon ja tarvittaessa muutettava päätelmiä, mikäli huomautukset ovat perusteltuja. Uusia todentamattomia tietoja ei missään vaiheessa käytetty polkumyynnin määrittelyssä. Kaikkien asianomaisten osapuolten menettelyllisiä oikeuksia kunnioitettiin, sillä niille ilmoitettiin päätelmistä asianmukaisesti ja hyvissä ajoin ja niille annettiin samat määräajat huomautusten esittämiseen.

B. **TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE**

(15) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 21 kappaleessa todetaan, tarkasteltavana oleva tuote määritellään asianomaisesta maasta peräisin olevaksi ruostumattomaksi teräslangaksi, jonka painosta

— vähintään 2,5 prosenttia on nikkeliä, lukuun ottamatta lankaa, jonka painosta 28–31 prosenttia on nikkeliä ja 20–22 prosenttia kromia,

▼B

— alle 2,5 prosenttia on nikkeliä, lukuun ottamatta lankaa, jonka painosta 13–25 prosenttia on kromia ja 3,5–6 prosenttia alumiinia,

ja joka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin 7223 00 19 ja 7223 00 99.

(16) Jotkin käyttäjät olivat huolissaan siitä, että tarkasteltavana olevan tuotteen ja samankaltaisen tuotteen eri lajien välillä ei ole selvästikään tehty eroa, vaikka kaikkien tuotelajien tuotevalikoima on laaja. Erityisesti oltiin huolissaan siitä, miten tutkimuksessa voidaan varmistaa, että vertailu on oikeudenmukainen kaikkien lajien osalta. Kuten useimmissa tutkimuksissa, tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmä kattaa useita tuotelajeja, joilla on samat tai vastaavat fyysiset, tekniset ja kemialliset perusominaisuudet. Koska nämä ominaisuudet voivat vaihdella tuotelajien välillä, tuotevalikoima saattaa tosiaankin olla laaja. Näin on myös tässä tutkimuksessa. Komissio otti tuotelajien väliset eroon huomioon ja varmisti, että vertailu on oikeudenmukainen. Kullekin intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien valmistamalle ja myymälle tuotelajille annettiin oma tuotevalvontakoodi (PCN), kuten annettiin kullekin unionin tuotannonalan valmistamalle ja myymälle tuotelajillekin. Koodi annettiin tuotteen tärkeimpien ominaisuuksien perusteella eli tässä tapauksessa teräslajin, vetolujuuden, pinnoituksen, pinnan, halkaisijan ja muodon perusteella. Näin ollen unioniin vietyjä teräslankojen tuotelajeja verrattiin tuotevalvontakoodin mukaisesti niihin unionin tuotannonalan valmistamiin ja myymiin tuotteisiin, joilla oli samat tai vastaavat ominaisuudet. Kaikki tuotelajit kuuluivat tarkasteltavana olevalle tuotteelle ja samankaltaiselle tuotteelle vireillepanoilmoituksessa ([1]) ja väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa annetun määritelmän soveltamisalaan.

(17) Yksi osapuoli toisti väitteensä, että nk. erittäin tekniset tuotelajit ovat erilaisia eivätkä ne ole vaihdettavissa tarkasteltavana olevan tuotteen muihin tuotelajeihin. Sen vuoksi ne olisi jätettävä tuotteen määritelmän ulkopuolelle. Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön ([2]) mukaan sen määrittämiseksi, ovatko tuotteet samankaltaisia niin, että ne muodostavat saman tuotteen jonkin osan, on arvioitava, onko niillä samat tekniset ja fyysiset perusominaisuudet, samat käyttötarkoitukset ja sama hinta-laatusuhde. Tältä osin on arvioitava myös kyseisten tuotteiden vaihdettavuutta keskenään ja niiden välistä kilpailua. Tutkimuksessa todettiin, että kyseisen osapuolen tarkoittamilla nk. erittäin teknisillä tuotelajeilla on samat fyysiset, kemialliset ja tekniset perusominaisuudet kuin muilla tutkimuksen kohteena olevilla tuotteilla. Ne

([1]) EUVL C 240, 10.8.2012, s. 6.
([2]) Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 18.4.2013 asiassa C-595/11, Steinel Vertrieb GmbH v. Hauptzollamt Bielefeld, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa.

▼B

on valmistettu ruostumattomasta teräksestä ja ne ovat lankoja, niiden valmistusprosessi on samanlainen, ja valmistusprosessissa käytetään samanlaisia koneita eli tuottaja voi valmistaa samoilla koneilla eri tuotteita kysynnän mukaan. Vaikka lankojen eri tuotelajit eivät olekaan suoraan vaihdettavissa eivätkä ne kilpaile suoraan keskenään, tuottajat kilpailevat sopimuksista, jotka kattavat laajan valikoiman ruostumattomia teräslankoja. Lisäksi sekä unionin tuotannonala että intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat valmistavat näitä tuotelajeja myyntiin samanlaisella valmistusmenetelmällä. Tämän vuoksi väitettä ei voida hyväksyä.

(18) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen yksi osapuoli väitti, että komission tekemä analyysi, jossa määritettiin, olisiko nk. erittäin tekniset tuotelajit sisällytettävä tutkimukseen, ei ollut riittävä. Tämä väite hylättiin. Tutkimuksessa vahvistettiin, että erittäin tekniset tuotelajit sisältyvät tuotemääritelmään, kuten johdanto-osan 17 kappaleessa todettiin. Osapuoli oletti virheellisesti, että kaikkien oikeuskäytännössä mainittujen edellytysten on täytyttävä samanaikaisesti; näin ei ole. Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön ([1]) mukaan komissiolla on laaja harkintavalta tuotemääritelmän määrittämisessä, ja komission arvioinnin on perustuttava tuomioistuimen laatimiin kriteereihin. Usein, kuten tässäkin tapauksessa, jotkin kriteerit viittaavat yhteen suuntaan ja toiset kriteerit toiseen suuntaan; tällaisessa tilanteessa komission on suoritettava yleisarviointi, kuten se teki tässä tapauksessa. Sen vuoksi kyseisen osapuolen oletus siitä, että kuuluakseen saman tuotemääritelmän piiriin tuotelajin kaikkien ominaisuuksien on oltava samanlaisia, oli virheellinen.

(19) Jotkin käyttäjät väittivät, että nk. ”sarjan 200” ruostumattomat teräslangat olisi jätettävä tuotemääritelmän ulkopuolelle. Ne väittivät etenkin, että unionin tuotannonala ei juurikaan valmista tätä lajia. Väite on kuitenkin perusteeton. Ensinnäkin se, että unionin tuotannonala ei valmista tiettyä tuotelajia, ei ole riittävä syy jättää kyseinen tuotelaji tutkimuksen ulkopuolelle, mikäli valmistusprosessi on sellainen, että unionin tuotannonala voisi aloittaa kyseessä olevan tuotelajin valmistuksen. Toiseksi erittäin teknisten lankojen osalta todettiin, että näillä tarkasteltavana olevan tuotteen tuotelajeilla on samat tai vastaavat fyysiset, kemialliset ja tekniset ominaisuudet kuin muilla samankaltaisen tuotteen tuotelajeilla, joita unionin tuotannonala valmistaa ja myy. Tämän vuoksi väitettä ei voida hyväksyä.

(20) Lisäksi väitettiin, että valssilanka olisi sisällytettävä tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmään. Valssilanka on kuitenkin tarkasteltavana olevan tuotteen valmistuksessa käytettävä raaka-aine, jota voidaan käyttää myös muiden tuotteiden, kuten kiinnikkeiden ja naulojen, valmistukseen. Näin ollen, päinvastoin kuin tarkasteltavana oleva tuote, se ei ole lopullinen terästuote. Valmistusprosessissa, jossa käytetään kylmävuomausta, valssilanka

([1]) Asia T- 170/94, Kok. 1997, s. II-1383, 64 kohta.

▼B

voidaan muiden tuotteiden kanssa jalostaa tarkasteltavana olevaksi tuotteeksi tai samankaltaiseksi tuotteeksi. Tämän perusteella valssilankaa ei voida sisällyttää tuotemääritelmään perusasetuksessa tarkoitetussa merkityksessä.

(21) Edellä esitetyn perusteella väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 21–24 kappaleessa esitetty tarkasteltavana olevan tuotteen ja samankaltaisen tuotteen määritelmä vahvistetaan.

C. **POLKUMYYNTI**

1. **Johdanto**

(22) Kolmen otokseen alun perin valitun intialaisen vientiä harjoittavan tuottajan toimitiloihin tehdyillä tarkastuskäynneillä ja kerättyjen tietojen analysoinnin yhteydessä havaittiin, että kaikki nämä yritykset olivat toimittaneet joitakin tietoja, joita ei voitu pitää luotettavina. Komissio jatkoi tutkimustaan ja analysoi kaikki alustavien päätelmien ilmoittamisen seurauksena ja myöhemmissä kuulemisissa toimitetut tiedot.

(23) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 26 kappaleessa todettiin, yhden vientiä harjoittavan tuottajan tapauksessa komissio havaitsi, että sen kyselylomakevastauksessa toimitettuja tietoja ei voitu täsmäyttää yrityksen sisäisessä kirjanpitojärjestelmässä ilmoitettujen kustannusten kanssa. Yritys väitti, että täsmäytys ei ollut mahdollista, koska kirjaamisessa oli virheitä ja varastojen arvonmääritysmenetelmä oli erilainen sisäisessä kirjanpitojärjestelmässä ja vuotuisessa tilinpäätöksessä julkaistuissa tiedoissa.

(24) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 28 kappaleessa selitettiin, että vaikka sisäiseen kirjanpitojärjestelmään sisältyvät tiedot olivat yhdenmukaisia koko yritystä koskevien tarkastettujen tilinpäätöstietojen kanssa, sisäisen kirjanpitojärjestelmän lankoja koskevan osaston tietoja ei ollut mahdollista täsmäyttää niihin kustannustaulukkoihin sisältyviin tietoihin, jotka yritys laati tutkimuksessa esitettyä kyselyä varten. Näin ollen perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti katsottiin, että tässä polkumyyntitutkimuksessa olisi käytettävä kirjanpitojärjestelmässä olevia tietoja.

(25) Tästä syystä komissio oikaisi alustavasti kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan kyselylomakevastauksessaan ilmoittamia kustannustietoja käyttämällä sen sisäisestä kirjanpitojärjestelmästä saatuja tietoja.

(26) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 27 kappaleessa todettiin, vientiä harjoittavan tuottajan mukaan sisäisessä kirjanpitojärjestelmässä olevat tiedot eivät olleet luotettavia eikä niitä pitäisi käyttää tutkimuksessa. Yritys viittasi useisiin virheisiin ja käsitteellisiin ongelmiin yrityksen sisäisesti

▼B

ilmoitetuissa luvuissa, joiden pohjalta komissio oli oikaissut kustannuksia. Yrityksen mukaan komission olisi pitänyt tehdä ilmoitettuja kustannuksia koskeva analyysinsa kyselylomakevastauksen pohjalta. Lisäksi yritys myöhemmässä vaiheessa väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisen seurauksena toimitti sisäisesti ilmoitettujen osastokohtaisten kustannusten ja kyselylomakevastauksen välisen täsmäytyksen. Kun otetaan huomioon paikan päällä tehdyn tarkastuksen aikana kerätty näyttö, kyseisen yrityksen alun perin kyselylomakevastauksessaan ilmoittamat tietyt valmistuskustannukset voitiin tältä pohjalta hyväksyä.

(27) Käytettävissä olevan näytön pohjalta yrityksen kyselylomakevastauksessaan ilmoittamaa tiettyjen kustannusten, kuten yleiskustannusten ja rahoituskulujen, kohdentamista ei kuitenkaan voitu pitää luotettavana tutkimuksen kannalta. Komissio katsoi, että nämä kustannukset olisi kohdennettava yrityksen kokonaisliikevaihdon ja myytyjen tuotteiden kustannusten perusteella perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Edellä sanotun perusteella useimmat kyselylomakevastauksessa ilmoitetut kustannukset voidaan hyväksyä, ja yritys hyväksyi kohdentamisen liikevaihdon perusteella tutkimuksen loppuvaiheessa. Polkumyyntimarginaalin taso laski pakkauskustannusten ja tiettyjen yleiskustannusten tarkistamisen jälkeen. Tämän vuoksi perusasetuksen 18 artiklaa ei pitäisi enää soveltaa tämän vientiä harjoittavan tuottajan polkumyyntimarginaalin vahvistamiseen.

(28) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 30 kappaleessa todettiin, toisen vientiä harjoittavan tuottajan tapauksessa komissio havaitsi, että yrityksen kyselylomakevastauksessaan komissiolle ilmoittamat raaka-ainehankintaa ja -kulutusta koskevat tiedot eivät saaneet tukea tuottajan varastohallintojärjestelmää koskevista tiedoista. Vaikutti erityisesti, että jakautuminen teräslajeittain oli erilainen näissä kahdessa tietolähteessä. Komissio katsoi, että teräslaji on keskeinen tekijä lopputuotteen kustannusten määrittämisessä ja että teräslajia koskevat epäluotettavat tiedot voivat vakavasti vääristää yksittäisten tuotelajien kustannusten ja myyntihintojen määrittämistä ja voivat näin ollen olla harhaanjohtavia, ja saattoi tämän olennaisen seikan vientiä harjoittavan tuottajan tietoon useaan eri otteeseen.

(29) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 31 kappaleessa todettiin, kyseinen vientiä harjoittava tuottaja väitti kuitenkin, että komission tarkastuskäynnillä saamat tiedostot, jotka sisälsivät tiedot raaka-ainehankinnoista, olivat epätäydelliset, koska yrityksen muut yksiköt olivat tehneet raaka-aineen lisähankintoja, joita ei ollut kirjattu eivätkä ne sisältyneet tarkastuskäynnillä saatuihin tiedostoihin, jotka komissio tutki. Vientiä harjoittava tuottaja väitti lisäksi, että havaitut epäjohdonmukaisuudet teräslajien määrissä johtuivat siitä, että jotkin teräslajit olivat osittain päällekkäisiä toistensa kanssa ja että joitakin tuotantoprosessin osia ei voitu jäljittää yksittäisten teräslajien tasolla.

▼B

(30) Komissio kuitenkin katsoi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 32 kappaleessa, että raaka-aineen lisähankintoihin liittyvät yrityksen väitteet eivät olleet perusteltuja eivätkä pysty riittävästi selittämään havaittuja epäjohdonmukaisuuksia yksittäisten teräslajien tasolla. Komissio huomautti myös, että yritys oli väittänyt, että ei ole mahdollista jäljittää tarkasti yksittäisiä teräslajeja tuotantoprosessin kaikissa vaiheissa. Väite heikensi entisestään teräslajien kirjaamisjärjestelmän luotettavuutta kokonaisuudessaan. Teräslajeista toimitettuja tietoja pidettiin näin ollen alustavasti harhaanjohtavina.

(31) Komissio katsoi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 33 kappaleessa, että ilmoitettu raaka-aineen jakautuminen teräslajeittain ei ole luotettava, että se olisi alustavasti jätettävä ottamatta huomioon ja että määrittäminen olisi tehtävä perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti käytettävissä olevien tietojen perusteella. Kun otetaan huomioon koko kirjaamisjärjestelmän epäluotettavuus, määrittämistä ei ollut mahdollista tehdä ilmoitettujen teräslajien perusteella. Sen vuoksi laskettaessa yleistä polkumyyntimarginaalia kaikille tuotteille käytettiin kaiken raaka-aineen kokonaiskulutusta ottamatta huomioon jakautumista teräslajeittain.

(32) Alustavien päätelmien julkaisemisen jälkeen yritys on kiistänyt tämän alustavan toimintamallin yleisesti mutta ei edelleenkään ole pystynyt tarjoamaan yksi yhteen -vastaavuutta tuotevalvontakoodien tasolla. Yrityksen myöhemmin esittämät täsmäytykset olivat riittävät, kun raaka-aine ryhmitellään ruostumattoman teräksen päälajeihin kemiallisen koostumuksen mukaan (AISI-luokituksen 200-, 300- ja 400-sarjat). Yritys esitti myös vaihtoehtoista ryhmittelytapaa, jossa lisätekijäksi otettiin mukaan lopullinen käyttötarkoitus. Koska lopullista käyttötarkoitusta ei kuitenkaan voida todentaa, komissio laski polkumyyntimarginaalin uudelleen kemiallisen koostumuksen mukaan ryhmiteltyjen teräslajien perusteella (AISI-luokituksen 200-, 300- ja 400-sarjoina ilmaistuna). Teräslajien sarjat ovat yleisesti käytetty peruste, joka on objektiivinen ja todennettavissa; tuotevalvontakoodeja käyttämällä kyseisen yrityksen tietoja sen sijaan ei voida täsmäyttää asianmukaisesti, eikä niillä sen vuoksi varmistettaisi luotettaviin tietoihin perustuvaa oikeudenmukaista vertailua perusasetuksessa tarkoitetulla tavalla.

(33) Koska yrityksen toimittamien lisätietojen perusteella ei kuitenkaan ollut mahdollista täsmäyttää tietoja tutkimuksessa edellytetyllä riittävän yksityiskohtaisella tasolla, alustava päätelmä siitä, että yrityksen jäljitysjärjestelmät eivät ole riittävän luotettavia, säilyy voimassa, ja perusasetuksen 18 artiklaa sovelletaan tuotantokustannusten lopulliseen määrittämiseen ja polkumyyntimarginaalin laskentaan, joka näin ollen perustuu edellisessä johdanto-osan kappaleessa tarkoitettuun lähestymistapaan.

▼B

(34) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 34 kappaleessa todettiin, kolmannen vientiä harjoittavan tuottajan tapauksessa komissio havaitsi tarkastuskäynnillä, että kyselylomakevastauksessa ilmoitetut raaka-ainevirrat eivät olleet yhdenmukaisia tuottajan kirjanpitojärjestelmään sisältyvien tietojen kanssa. Vaikutti siltä, että jakautuminen teräslajeittain oli erilainen näissä kahdessa tietolähteessä.

(35) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 35 kappaleessa todettiin, kyseinen vientiä harjoittava tuottaja myönsi virheellisyyksiä vastauksessaan mutta väitti, että erot raaka-aineen kokonaismäärissä voitiin täsmäyttää ottamalla huomioon muutokset varastoissa. Yritys kuitenkin väitti myös, että teräslajien osittaisen päällekkäisyyden vuoksi oli mahdotonta tehdä tarkkaa täsmäytystä kunkin yksittäisen teräslajin osalta. Se myös totesi alustavien päätelmien julkaisemisen jälkeen esittämissään kommenteissa, että toisinaan kauppalaskussa mainittu teräslaji ei vastaa varsinaista vietyä teräslajia. Yritys väitti lisäksi, että teräslajeja ei ruostumatonta terästä valmistavalla tuotannonalalla käytetä yhdellä tietyllä tavalla, vaan että teräslajien julkistetun kemiallisen koostumuksen ja tosiasiallisen tuotteen välillä on eroja. Jos nämä selitykset otetaan huomioon, komission havaitsemat epäjohdonmukaisuudet koskevat yrityksen mukaan vain mitätöntä osaa sen viennistä.

(36) Komissio katsoi, ettei todettujen epäjohdonmukaisuuksien määrää voida selittää satunnaisilla epätarkkuuksilla. Esitetyt väitteet pikemminkin osaltaan vähensivät teräslajien kirjaamista koskevan yrityksen järjestelmän luotettavuutta kokonaisuudessaan erityisesti, kun otetaan huomioon teräslaatujen ratkaiseva rooli lopputuotteen kustannusten määrittämisessä.

(37) Myöhemmin tutkimuksen aikana yritys kuitenkin väitti, että jos komissio ei hyväksy yrityksen ensin ilmoittamia teräslajeja, voidaan saada tarkempi tulos, jos kaikkien tuotevalvontakoodien yhdistämisen sijaan, kuten väliaikaisen määrityksen aikana tehtiin, komissio ryhmittelisi yhteen vain ne tietyt teräslajit, joiden osalta epäjohdonmukaisuuksia oli havaittu, tai vaihtoehtoisesti ryhmittelisi teräslajit yhteen kemiallisen koostumuksen mukaan (AISI-luokituksen 200-, 300- ja 400-sarjoina ilmaistuna). Lisäksi yritys esitti vielä yhtä menetelmää, jossa 300-sarjan teräslajit ryhmitellään pienempiin alaryhmiin.

(38) Tämän jälkeen komissio laski polkumyyntimarginaalin uudelleen kemiallisen koostumuksen mukaan ryhmiteltyjen ruostumattoman teräksen lajien perusteella (AISI-luokituksen 200-, 300- ja 400-sarjoina ilmaistuna), jotta voitiin noudattaa 30 kappaleessa kuvattua menetelmää. Teräslajien sarjat ovat yleisesti käytetty peruste, joka on objektiivinen ja todennettavissa; tuotevalvontakoodeja käyttämällä kyseisen yrityksen tietoja sen sijaan ei voida täsmäyttää asianmukaisesti, eikä niillä sen vuoksi varmistettaisi luotettaviin tietoihin perustuvaa oikeudenmukaista vertailua perusasetuksessa tarkoitetulla tavalla.

▼B

(39) Koska yrityksen toimittamien lisätietojen avulla ei kuitenkaan voitu täsmäyttää tietoja niin yksityiskohtaisesti kuin tutkimuksessa edellytetään, aiemmin tehty päätelmä, jonka mukaan yrityksen jäljitysjärjestelmä ei ole riittävän luotettava, pidetään voimassa, ja perusasetuksen 18 artiklaa sovelletaan tuotantokustannusten lopullista määrittelyä ja polkumyyntimarginaalin laskemista varten, joka näin ollen perustuu edellä olevassa kappaleessa tarkoitettuun lähestymistapaan.

(40) Valituksen tekijä huomautti, että tarkasteltavana olevan tuotteen ryhmittely teräslajien mukaan esti komissiota tekemästä asiallisen kannattavuustestin, jonka perusteella olisi voitu määritellä normaaliarvot tuotevalvontakoodeittain.

(41) Komissio tekee analyysin tasolla, joka on johdonmukainen vientiä harjoittavien tuottajien ja unionin tuottajien sisäisten laskentajärjestelmien kanssa, joiden perusteella ilmoitetut luvut voidaan vahvistaa. Tämän vuoksi väite hylätään.

(42) Koska muita huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 37 ja 38 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

2. **Normaaliarvo**

(43) Yhden vientiä harjoittavan tuottajan osalta, johon sovelletaan perusasetuksen 18 artiklaa, normaaliarvon määrittämistä on tarkasteltu uudelleen sen tuotantokustannusten uudelleenarvioinnin pohjalta. Lopullisessa vaiheessa tuotantokustannukset määritettiin ilmoitettujen valmistuskustannusten pohjalta – niihin lisättiin myynti-, hallinto- ja muut kustannukset, rahoituskustannukset mukaan luettuina, käyttäen perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti sallittua kohdentamismenetelmää.

(44) Kolmen vastikään otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan ja sen vientiä harjoittavan tuottajan, jolle myönnettiin yksilöllinen tarkastelu, osalta kotimaisen myynnin määrän katsottiin olevan yleisesti edustava, sillä se edustaa vähintään 5:tä prosenttia yrityksen koko tarkasteltavana olevan tuotteen unioniin vientiin myymästä määrästä. Edustavuutta tarkasteltiin myös kaikkien niiden tuotelajien osalta, joita otokseen vastikään valitut tuottajat myivät kotimarkkinoillaan ja joiden katsottiin vastaavan unioniin vietäviksi myytyjä tuotelajeja perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

(45) Määrittämällä riippumattomille asiakkaille tapahtuneen kannattavan kotimarkkinamyynnin osuuden tutkimusajanjaksolla komissio tutki tarkemmin, voitiinko kunkin otokseen vastikään valitun vientiä harjoittavan tuottajan ja sen vientiä harjoittavan tuottajan, jolle myönnettiin yksilöllinen tarkastelu, kotimaan myynnin katsoa tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

(46) Yhden vastikään otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan tapauksessa kyseisen yrityksen alun perin toimittamat tiedot kustannusten kohdentamisesta katsottiin riittämättömiksi, koska niissä ei otettu huomioon teräslangan paksuutta, joka on merkittävä kustannustekijä. Yrityksen suostumuksella kustannusten jakomenetelmää mukautettiin.

▼B

(47) Toisen vastikään otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan tapauksessa korjattiin polkumyyntimarginaalin määrityksessä tapahtunut laskuvirhe. Lisäksi kyseinen tuottaja pyysi komissiota tekemään lisäoikaisuja kannattavuustestiin ja hinnan oikaisuun. Näille väitteille ei katsottu olevan perusteita.

(48) Yksilöllinen tarkastelun saaneen vientiä harjoittavan tuottajan tapauksessa korjattiin määrityksessä tapahtunut laskuvirhe. Sama vientiä harjoittava tuottaja esitti lisäksi huomautuksia komission määrittelemien myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sekä kotimaisten kuljetuskustannusten tasosta ja pyysi tekemään oikaisuja koti- ja vientimarkkinoille tarkoitettujen tarkasteltavana olevien tuotteiden fyysisten erojen perusteella. Nämä vientiä harjoittavan tuottajan esittämät oikaisut hylättiin, koska laskelmat perustuivat yrityksen toimittamiin kustannustietoihin, jotka oli todennettu tarkastuskäynnin aikana, ja koska fyysisiä eroja koskeva väite ei ollut perusteltu.

(49) Näin ollen väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 39–48 kappaleessa kuvattu normaaliarvon määrittämismenetelmä vahvistettiin ja sitä sovellettiin kolmeen otokseen vastikään valittuun vientiä harjoittavaan tuottajaan ja siihen vientiä harjoittavaan tuottajaan, jolle myönnettiin yksilöllinen tarkastelu.

3. **Vientihinta**

(50) Yhden vientiä harjoittavan tuottajan osalta korjattiin sen esittämien väitteiden seurauksena tiettyjä virheitä, jotka liittyivät väärän valuuttakurssin satunnaiseen käyttöön sekä tietyn ryhmänsisäisen myynnin sisällyttämiseen vahingossa polkumyyntilaskelmiin.

(51) Toisen vientiä harjoittavan tuottajan tapauksessa siihen etuyhteydessä olevan, unionissa sijaitsevan yrityksen kautta tapahtuva myynti sisällytettiin polkumyyntilaskelmiin.

(52) Yksi otokseen vastikään valittu vientiä harjoittava tuottaja väitti, että sen DEPB- ja DDS-tukijärjestelmien puitteissa saamat edut oli lisättävä vientihintoihin.

(53) Toinen otokseen vastikään valittu vientiä harjoittava tuottaja ilmoitti DDS-tukijärjestelmän puitteissa saamansa edut negatiivisiksi hinnanoikaisuiksi, jotka lisäävät keinotekoisesti vientihintoja.

(54) Komissio analysoi kummankin yrityksen hinnoittelua unionin markkinoilla ja teki päätelmänsä, jotka perustuvat perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan soveltamiseen eivätkä näin ollen edellytä lisäoikaisuja. Ensimmäisen yrityksen väite hylättiin näin ollen ja toisen yrityksen ilmoitettu oikaisu jätettiin huomiotta.

▼B

(55) Yksi otokseen vastikään valittu vientiä harjoittava tuottaja väitti, että sen vientihintoja olisi korjattava ylöspäin, jotta ne vastaisivat sen kotimaan hintoja, koska kotimarkkinamyynti tapahtui omalla tuotenimellä, jolloin voidaan periä korkeampia hintoja. Yritys ei kuitenkaan voinut osoittaa, että laskut, joiden osalta se väitteensä esitti, todella liittyivät tuotenimellä tapahtuvaan myyntiin, ja näin ollen väite hylättiin.

(56) Koska muita huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 50–52 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

4. **Vertailu**

(57) Yksi vientiä harjoittava tuottaja väitti, että sen jälkeen kun kaikki tuotevalvontakoodit yhdistettiin sen tuotantokustannusten määrittämisessä, sama olisi tehtävä vientihintojen osalta ja vertailussa normaaliarvoon nähden olisi pitänyt käyttää yhtä yksittäistä vientihintaa.

(58) Komissio pyrki tutkimuksessaan hankkimaan kustannuksia ja vientihintoja koskevat tiedot tuotevalvontakoodeittain, mutta se ei kuitenkaan saanut kyseiseltä yritykseltä tarvittavia täsmäytyksiä, joiden avulla luotettavat tuotantokustannukset olisi voitu selvittää tuotevalvontakoodeittain. Tutkimuksessa ei kuitenkaan havaittu puutteita tuotevalvontakoodeittain ilmoitetuissa vientihintojen tasoissa, eikä tosiasiallisten vientihintojen määrittämiseen olisi sen vuoksi ollut asianmukaista soveltaa perusasetuksen 18 artiklaa. Väite hylättiin, koska ilmoitettuja hintoja ei komission mielestä ole asianmukaista esittää yleisemmällä tasolla, jolloin niiden yksityiskohtaisuus kärsii, kun otetaan huomioon ne vaatimukset, joita tasapuolisen vertailun tekeminen tutkimuksessa edellyttää.

(59) Koska muita huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 53–55 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

5. **Polkumyyntimarginaalit**

(60) Kunkin otokseen valitun yrityksen osalta samankaltaiselle tuotteelle määritettyä normaaliarvon painotettua keskiarvoa verrattiin tarkasteltavana olevan tuotteen vientihintojen painotettuun keskiarvoon perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti.

(61) Koska perusasetuksen 18 artiklaa sovelletaan kahteen kolmesta alun perin otokseen kuuluneesta vientiä harjoittavasta tuottajasta, yhteistyössä toimineiden mutta otokseen kuulumattomien vientiä harjoittavien tuottajien polkumyyntimarginaali vahvistetaan sen alun perin otokseen kuuluneen vientiä harjoittavan tuottajan, johon ei enää sovelleta perusasetuksen 18 artiklaa, sekä niiden kahden otokseen vastikään valitun yrityksen, joiden polkumyyntimarginaalit eivät ole vähimmäistasoa, keskimääräisen polkumyyntimarginaalin pohjalta perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan säännösten mukaisesti. Tällä perusteella yhteistyössä toimineiden mutta otokseen kuulumattomien yritysten polkumyyntimarginaali vahvistettiin 8,4 prosentiksi.

▼B

(62) Kaikkien muiden asianomaisessa maassa vientiä harjoittavien tuottajien osalta komissio määritti ensin yhteistyössä toimimisen asteen. Tätä varten verrattiin keskenään otantakyselyn vastauksissa esitettyjä kokonaisvientimääriä ja Eurostatin tuontitilastoihin perustuvaa asianomaisesta maasta tulevaa kokonaistuontia. Koska yhteistyössä toimimisen aste oli korkea, jäännöspolkumyyntimarginaali asetettiin otokseen valituille vientiä harjoittaville tuottajille määritetyn korkeimman polkumyyntimarginaalin tasolle. Tällä perusteella koko maata koskevaksi polkumyyntimarginaaliksi vahvistettiin 16,2 prosenttia.

(63) Painotetut keskimääräiset polkumyyntimarginaalit ilmaistaan prosentteina CIF unionin rajalla tullaamattomana -hinnoista, ja ne ovat seuraavat:

Yritys	Lopullinen polkumyyntimarginaali
GARG Inox	11,8 %
KEI Industries	7,7 %
Macro Bars and Wires	0,0 %
Nevatia Steel & Alloys	4,1 %
Raajratna Metal Industries	16,2 %
Venus-ryhmä	11,6 %
Viraj Profiles	6,8 %
Yhteistyössä toimineet otokseen kuulumattomat yritykset	8,4 %
Kaikki muut yritykset	16,2 %

D. UNIONIN TUOTANNONALA

1. Unionin tuotannonala

(64) Jotkin käyttäjät kyseenalaistivat väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 63 kappaleessa esitetyn unionin tuottajien määrän. Niiden mukaan tuottajien määrä oli arvioitu virheellisesti ja todellisuudessa unionin markkinoilla on vähemmän tuottajia.

(65) Komissio huomauttaa, että edellä mainittua väitettä ei ole perusteltu minkäänlaisella näytöllä. Komissio on tarkistanut valituksessa ilmoitetun unionin tuottajien määrän niiden edustavuutta tarkistaessaan ja myös tutkimuksen aikana. Komissio otti asian tiimoilta yhteyttä kaikkiin 27:ään tiedossa olevaan unionin tuottajaan. Tutkimuksessa vahvistettiin, että 27 unionin tuottajaa valmisti samankaltaista tuotetta unionissa tutkimusajanjakson aikana. Tämän vuoksi väite hylätään, ja väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 63 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

2. Unionin tuotanto ja unionin tuottajia koskeva otos

(66) Koska huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 64–67 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

▼B

E. VAHINKO

1. Unionin kulutus

(67) Jotkin käyttäjät väittivät, että vahinkoanalyysissä ei olisi pitänyt huomioida vuotta 2009 koskevia tietoja, koska kyseisen vuoden rahoituskriisillä oli vääristäviä vaikutuksia erityisesti unionin kulutukseen. Vaikka vuosi 2009 jätettäisiinkin analyysin ulkopuolelle, kulutussuuntaus on nousussa (+ 5 %), mikä osoittaa markkinatilanteen olevan paranemassa. Lisäksi rahoituskriisin negatiiviset vaikutukset tunnustetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 68 kappaleessa. Koska muita huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 68 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

2. Tuonti asianomaisesta maasta unioniin

(68) Yritykselle Macro Bars and Wires vahvistettu polkumyyntimarginaali on alle perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun vähimmäistason. Sen vuoksi katsotaan, että kyseinen vientiä harjoittava tuottaja ei ole harjoittanut polkumyyntiä tutkimusajanjaksolla perusasetuksen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä. Sen vuoksi sen tuontimääriä ei laskettu asianomaisesta maasta alustavasti polkumyynnillä tapahtuvaksi katsotun tuonnin määriin. Yksi vientiä harjoittava tuottaja eli Venus-ryhmä katsoi, että tietyt tuontitapahtumat oli virheellisesti laskettu kahteen kertaan. Komissio yhtyi vientiä harjoittavan tuottajan kantaan ja oikaisi polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin kokonaismäärää poistamalla nämä tuontitapahtumat.

(69) Näin ollen polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrää, markkinaosuutta ja keskimääräistä hintaa tarkistettiin.

(70) Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrä ja markkinaosuus

	2009	2010	2011	Tutkimus-ajanjakso
Määrä	15 826	27 291	34 494	33 252
Indeksi (2009 = 100)	*100*	*172*	*218*	*210*
Markkinaosuus	12,0 %	14,6 %	17,6 %	16,9 %
Indeksi (2009 = 100)	*100*	*121*	*146*	*140*

Lähde: Eurostat ja kyselyvastaukset

(71) Macro Bars and Wires vei tarkasteltavana olevaa tuotetta tutkimusajanjaksolla vain vähäisiä määriä, ja myös edellä mainitun Venus-ryhmän vientitapahtumat olivat määrältään vähäisiä, mistä syystä kyseisen tuonnin vähentäminen asianomaisesta maasta tulevan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin kokonaismäärästä ei aiheuta merkittäviä muutoksia väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 69 ja 71 kappaleessa kuvattuihin kehityssuuntauksiin. Näin ollen kyseisissä väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan kappaleissa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

▼B

(72) Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin keskimääräinen hinta:

	2009	2010	2011	Tutkimus-ajanjakso
Keskimääräinen hinta	2 380	2 811	3 259	3 207
Indeksi (2009 = 100)	*100*	*118*	*137*	*135*

Lähde: Eurostat ja kyselyvastaukset

(73) Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrän oikaiseminen ei aiheuta merkittäviä muutoksia polkumyynnillä Intiasta tapahtuneen tuonnin keskimääräisissä hinnoissa eikä hinnan alittavuuden marginaalia koskevissa laskelmissa. Painotettu keskimääräinen hinnan alittavuuden marginaali on 15 prosenttia, mikä vahvistaa väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esitetyn päätelmän.

(74) Yksi intialainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että unionin myyntihinnat näyttivät erittäin epätodennäköisiltä ja että niitä on todennäköisesti vääristelty. On kuitenkin tuotava esiin, että hinnan alittavuutta koskevissa laskelmissa käytetyt hinnat saatiin kerätyistä tiedoista, jotka todennettiin otokseen valittujen unionin tuottajien tiloihin tehdyillä tarkastuskäynneillä.

(75) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 75–77 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

3. **Unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne**

(76) Jotkin osapuolet väittivät, että unionin tuotannonalan saavuttamaa tulosta olisi pidettävä kohtuullisen myönteisenä, kun otetaan huomioon maailmanlaajuinen talouskriisi ja se, että yhtä vahinkoindikaattoria eli markkinaosuutta lukuun ottamatta mikään muu indikaattori ei viitannut vahingon syntymiseen.

(77) Yksi osapuoli väitti, että unionin tuotannonalan keskimääräiset myyntihinnat nousivat noin 34 prosenttia eli huomattavasti enemmän kuin sen tuotantokustannukset, jotka nousivat 13 prosenttia samalla ajanjaksolla. Tältä osin on syytä huomata, että tarkastelujakson alussa eli vuonna 2009 unionin tuotannonalan myyntihinta oli alhaisempi kuin tuotantokustannukset, ja se pystyi myymään tuotantokustannuksia korkeampaan hintaan vasta vuodesta 2011 alkaen.

(78) Tutkimus osoitti, että vaikka joidenkin vahinkoindikaattorien kehityssuuntaus oli myönteinen (tuotantomäärä ja kapasiteetin käyttöaste) tai pysyi vakaana (työllisyys), useiden muiden unionin tuotannonalan taloudellista tilannetta koskevien indikaattorien (kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto) kehityssuuntaus ei ollut tyydyttävä tarkastelujaksolla. Investointeja koskeva indikaattori parani vuonna 2010 mutta laski alle vuoden 2009 tason vuonna 2011 ja tutkimusajanjaksolla. Vaikka pitää paikkansa, että investointien tuotto parani vuosien 2009–2011 välillä 6,7 prosenttiin, se laski jälleen 0,8 prosenttiin

▼B

tutkimusajanjaksolla. Samoin kannattavuutta ja kassavirtaa koskevat indikaattorit paranivat vuoteen 2011 saakka mutta alkoivat heikentyä uudelleen tutkimusajanjaksolla. Sen vuoksi voidaan todeta, että unionin tuotannonalan tilanne alkoi parantua vuoden 2009 jälkeen mutta asianomaisesta maasta tuleva polkumyynnillä tapahtunut tuonti hidasti sen elpymistä.

(79) Erään osapuolen pyynnöstä vahvistetaan, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 100 kappaleessa esitetyt varastot koskivat otokseen kuuluneiden unionissa toimivien yritysten toimintaa.

(80) Unionin tuotannonala väitti, että väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa asetettu 5 prosentin tavoitevoittomarginaali on liian alhainen. Osapuoli ei perustellut väitettä riittävästi. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 95 kappaleessa selitetään kyseisen voittomarginaalin valintaa koskevat perustelut, eikä tutkimuksessa tullut esiin mitään syytä muuttaa sitä. Sen vuoksi myös lopullisten päätelmien tekemisessä käytettiin 5 prosentin tavoitevoittomarginaalia.

(81) Yksi vientiä harjoittava tuottaja väitti, että unionin tuotannonalan vaikeudet johtuvat pitkälti rakenteellisista ongelmista ja että tämän vuoksi 5 prosentin tavoitevoittomarginaali oli epärealistinen.

(82) On syytä muistaa, että oikeuskäytännön ([1]) mukaan toimielinten on vahvistettava voittomarginaali, jonka unionin tuotannonala voisi kohtuudella saavuttaa tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa eli silloin kun polkumyynnillä tapahtuvaa tuontia ei esiinny. Vuonna 2007 voittomarginaali oli 3,7 prosenttia, ja vuodesta 2008 alkaen voittomarginaali oli talous- ja rahoituskriisin seurauksena negatiivinen. Tutkimuksessa vahvistettiin valituksessa esitetty väite, jonka mukaan polkumyynnillä tapahtuvaa tuontia alkoi ilmaantua unionin markkinoille vuodesta 2007 alkaen, jolloin tuonnin määrä kasvoi vuonna 2006 toteutuneesta 17 727 tonnista 24 811 tonniin. Tämän vuoksi tavoitevoittomarginaalia ei ollut mahdollista vahvistaa sellaisen voiton pohjalta, jonka samankaltaista tuotetta valmistavat unionin tuottajat voivat kohtuudella olettaa saavansa. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 95 kappaleessa selitettiin, komissio katsoi näin ollen asianmukaiseksi käyttää 5 prosentin voittomarginaalia sellaisilla muilla terästeollisuuden osa-alueilla todettujen todellisten voittojen pohjalta, jotka eivät ole kärsineet polkumyynnillä tapahtuneesta tai tuetusta tuonnista, kuten on tehty muissa tuoreissa samankaltaista tuotetta koskevissa tutkimuksissa samalla alalla ([2]). Lisäksi olisi huomattava, että vuonna 2007 todettua 3,7 prosentin voittomarginaalia pidetään joka tapauksessa liian alhaisena polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin ja sen kasvun vuoksi. Sen vuoksi myös lopullisten päätelmien tekemisessä käytettiin 5 prosentin tavoitevoittomarginaalia.

([1]) Asia T-210/95, Kok. 1999, s. II-3291, 60 kohta.

([2]) Neuvoston asetus (EY) N:o 383/2009, annettu 5 päivänä toukokuuta 2009, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien seostamattomasta teräksestä valmistettujen esi- ja jälkijännitettyjen lankojen ja säikeislankojen (esi- ja jälkijännitetyt langat ja säikeislangat) tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 118, 13.5.2009, s. 1); komission asetus (EU) N:o 1071/2012, annettu 14 päivänä marraskuuta 2012, väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta ja Thaimaasta peräisin olevien muokattavaksi soveltuvasta valuraudasta valmistettujen, putkien kierteitettyjen valettujen liitos- ja muiden osien tuonnissa (EUVL L 318, 15.11.2012, s. 10); komission asetus (EU) N:o 845/2012, annettu 18 päivänä syyskuuta 2012, väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien orgaanisella aineella pinnoitettujen terästuotteiden tuonnissa (EUVL L 252, 19.9.2012, s. 33).

▼B

4. **Vahinkoa koskevat päätelmät**

(83) Komissio päättelee näin ollen, että unionin tuotannonalalle on aiheutunut perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa. Koska muita huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 78–105 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

F. **SYY-YHTEYS**

1. **Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutukset**

(84) Yksi vientiä harjoittava tuottaja väitti, että väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa ei otettu huomioon sitä, että unionin tuotannonala pystyi hyötymään kasvavasta kulutuksesta vuodesta 2009 alkaen, ja että komissio ei voi olettaa, että unionin tuotannonala voi säilyttää markkinaosuutensa hamaan tulevaisuuteen.

(85) Näihin väitteisiin on syytä huomauttaa, että tutkimuksessa kävi ilmi, että Intiasta tulevan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin markkinaosuus kasvoi huomattavasti nopeammin kuin unionin markkinoiden kulutus. Intiasta tulevan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrä kasvoi 110 prosenttia samana ajanjaksona kuin kulutus kasvoi 50 prosenttia. Lisäksi tutkimus osoitti, että samalla ajanjaksolla Intiasta tulevan tuonnin keskimääräinen hinta oli jatkuvasti alhaisempi kuin unionin tuotannonalan keskimääräinen hinta ja että tuonnin hinta alitti unionin tuotannonalan keskimääräisen hinnan 15 prosentilla tutkimusajanjaksolla. Tästä syystä, vaikka unionin tuotannonala hyötyi kulutuksen kasvusta tiettyyn määrään asti ja pystyi lisäämään myyntiään 40 prosentilla, se ei voinut säilyttää markkinaosuuttaan siinä määrin kuin olisi voinut olettaa markkinaolosuhteiden parantumisen ja unionin tuotannonalan vapaan tuotantokapasiteetin ansiosta.

2. **Muiden tekijöiden vaikutus**

2.1 *Muu kuin polkumyynnillä tapahtunut tuonti*

(86) Muun kuin polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin ja sen hintojen kehitys oli tarkastelujaksolla verrattavissa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin ja hintojen kehitykseen. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin hinnat olivat lisäksi pääsääntöisesti samalla tasolla kuin muun kuin polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin hinnat siten, että keskimäärin muun kuin polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin hinnat olivat 0,4 prosenttia alhaisemmat. Lisäksi muun kuin polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrä oli alle kuusi prosenttia kaikesta asianomaisesta maasta tapahtuvasta tuonnista ja hieman enemmän kuin prosentti markkinaosuudesta. Tästä syystä asianomaisesta maasta muuten kuin polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin aiheuttama vahinko ei poista syy-yhteyttä asianomaisesta maasta tulevan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin ja unionin tuotannonalalle tutkimusajanjaksolla aiheutuneen vahingon väliltä.

▼B

2.2 *Kolmansista maista tuleva tuonti*

(87) Kaksi intialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa ja Intian viranomaiset toistivat väitteensä, että Kiinan kansantasavallasta peräisin olevat ruostumattomat teräslangat olisi pitänyt sisällyttää tutkimukseen ja että Kiinan kansantasavallasta tulevan tuonnin vaikutusta unionin markkinoihin ja unionin tuotannonalaan aliarvioitiin.

(88) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen 115 kappaleessa todetaan, vireillepanovaiheessa ja tähän asti ei ole ollut mitään näyttöä polkumyynnin unionin tuotannonalalle aiheuttamasta vahingosta, joka olisi oikeuttanut Kiinan kansantasavallasta tulevaa tuontia koskevan polkumyyntimenettelyn vireillepanon. Sen vuoksi väite, jonka mukaan Kiinan kansantasavalta olisi pitänyt sisällyttää tutkimukseen, ei ole perusteltu, ja se on hylättävä.

(89) Kiinan kansantasavallasta tulevan tuonnin kehityssuuntaus oli kuitenkin tarkastelujaksolla nouseva, ja sen markkinaosuus nousi 8,3 prosenttiin tutkimusajanjaksolla, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 113 kappaleessa todetaan. Lisäksi Kiinan kansantasavallasta tulevan tuonnin hinnat olivat alhaisemmat kuin unionin tuotannonalan hinnat ja intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien hinnat unionin markkinoilla. Sen vuoksi tutkittiin uudelleen, olisiko Kiinan kansantasavallasta tuleva tuonti voinut myötävaikuttaa unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon ja poistiko se syy-yhteyden vahingon ja Intiasta tulevan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin väliltä.

(90) Käynnistysvaiheessa saatavilla olevien tietojen mukaan Kiinasta tulevan tuonnin tuotevalikoima oli erilainen ja markkinoilla olevien kiinalaisten tuotteiden tuotesegmentit olivat erilaiset kuin unionin tuotannonalan myymien tuotteiden tai Intiasta peräisin olevien, unionin markkinoilla myytyjen tuotteiden.

(91) Väliaikaisista toimenpiteistä ilmoittamisen jälkeen komissiolle esitettiin useita väitteitä, joiden mukaan kiinalainen halpatuonti tutkimusajanjaksolla mahdollisesti poistaisi syy-yhteyden Intiasta tulevan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon väliltä.

(92) Tutkimuksen kohteena olevia kahta CN-koodia koskevien tuontitilastojen perusteella tehtiin analyysi, joka osoitti, että 29 prosenttia Kiinasta tulevasta tuonnista tapahtui markkinoiden alatasolla (CN-koodi 7223 00 99). Tämä selittää osaksi sen, miksi kyseisen tuonnin hinnat olivat keskimäärin alhaisempia kuin unionin tuotannonalan tai intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien hinnat. CN-koodia 7223 00 99 koskevat tilastot osoittavat myös, että kiinalaisten tuottajien asiakkaat olivat pääasiassa Yhdistyneessä kuningaskunnassa, jossa unionin tuotannonalalla ei juurikaan ole tuotantoa.

▼B

Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	2009	2010	2011	Tutkimus-ajanjakso
72 230 019	2 974	3 286	3 436	2 995
72 230 099	765	1 458	1 472	1 320

Lähde: Eurostat

(93) CN-koodin 7223 00 19 osalta tuotevalvontakoodin perusteella tehty analyysi osoitti, että sekä unionin tuotannonala että intialaiset tuottajat kilpailivat lähinnä markkinoiden ylätasolla, jossa hinnat saattavat olla jopa neljä kertaa suuremmat kuin saman CN-koodin alatasolla. ([1]) Lisäksi tutkimus osoitti, että yleensä hintojen vaihtelu liittyy tuotelajiin ja nikkelipitoisuuteen.

(94) Kiinan kansantasavallasta tulevan tuonnin hintatasosta on syytä huomauttaa, että vuodesta 2009 tutkimusajanjaksolle kiinalaisen tuonnin keskimääräinen hinta pysyi korkeampana kuin tarkasteltavana olevan tuotteen polkumyynnillä Intiasta tapahtuneen viennin hinta, kuten voidaan todeta seuraavasta taulukosta, jossa esitetään CN-koodiin 7223 00 19 luokitellun kiinalaisen viennin keskimääräinen hinta.

Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	2009	2010	2011	Tutki-musajan-jakso	Tutki-musajan-jakso + 1
72 230 019	2 974	3 286	3 436	2 995	3 093

Lähde: Eurostat

(95) Kiinalaisen tuonnin keskimääräinen hinta laski ensimmäisen kerran alle intialaisen polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hinnan tutkimusajanjaksolla. Tämän seikan katsottiin kuitenkin olevan luonteeltaan väliaikainen, sillä Kiinan hintataso nousi tutkimusajanjakson jälkeisenä vuonna ja oli jälleen korkeampi kuin Intian hintataso.

(96) Lisäksi asianomaisesta maasta ja Kiinan kansantasavallasta tulevan tuonnin määrien vertailu osoitti, että minä tahansa ajankohtana tarkastelujaksolla ja etenkin tutkimusajanjaksolla Kiinan kansantasavallasta tuleva tuonti oli paljon vähäisempää kuin Intiasta tuleva tuonti. Kiinan kansantasavallasta tulevan tuonnin määrä oli vähemmän kuin puolet Intiasta tulevasta kokonaistuonnista.

(97) Sen vuoksi, vaikka Kiinan kansantasavallasta tuleva tuonti myötävaikutti unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon, se ei voinut vaikuttaa siihen siinä määrin, että se olisi poistanut syyyhteyden asianomaisesta maasta tulevan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon väliltä. Näin ollen väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 113 kappaleen päätelmät vahvistetaan.

([1]) On kuitenkin syytä huomata, että sekä unionin tuotannonala että intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat toimivat myös markkinoiden alatasolla, joskin vähäisemmässä määrin.

▼B

2.3 *Kilpailu muiden unionin tuottajien taholta*

(98) Yksi osapuoli väitti, että unionin tuottajien huono taloudellinen tulos voisi johtua sellaisten muiden unionin tuottajien aiheuttamasta kilpailusta, jotka eivät olleet osallisia valituksessa tai jotka eivät ilmaisseet tukeaan tutkimuksen alkuvaiheessa.

(99) Muiden unionin tuottajien markkinaosuus kehittyi seuraavasti:

	2009	2010	2011	Tutkimus-ajanjakso
Muiden unionin tuottajien myynti unionissa (tonnia)	34 926	55 740	55 124	55 124
Indeksi (2009 = 100)	*100*	*160*	*158*	*158*
Muiden unionin tuottajien markkinaosuus	26,6 %	29,8 %	28,1 %	27,9 %

Lähde: valitus ja edustavuudesta annetut vastaukset

(100) Niiden unionin tuottajien, jotka eivät osallistuneet valitukseen ja jotka eivät erityisesti tukeneet tutkimusta, osuus koko unionin myynnistä oli 44 prosenttia, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 86 kappaleessa todetaan. Niiden myyntimäärä kasvoi tarkastelujaksolla 58 prosenttia vuoden 2009 arvioiduista 34 926 tonnista 55 124 tonniin. Tämä kasvu on kuitenkin varsin vaatimaton verrattuna asianomaisesta maasta tulevan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin kasvuun (+ 110 prosenttia) samalla ajanjaksolla. Lisäksi kyseisten unionin tuottajien markkinaosuus pysyi suhteellisen vakaana tarkastelujaksolla, eikä saatu mitään näyttöä siitä, että niiden hinnat olisivat olleet alhaisemmat kuin otokseen kuuluneiden unionin tuottajien hinnat. Sen vuoksi todetaan, että niiden myynti unionin markkinoilla ei myötävaikuttanut unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon.

3. **Syy-yhteyttä koskevat päätelmät**

(101) Koska huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 121–124 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

G. **UNIONIN ETU**

1. **Yleisiä näkökohtia**

(102) Koska huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 125 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

2. **Unionin tuotannonalan etu**

(103) Koska huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 126–133 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

▼B

3. **Etuyhteydettömien tuojien etu**

(104) Koska huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 142–144 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

4. **Käyttäjien etu**

(105) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen seitsemän käyttäjää ja yksi käyttäjien järjestö ottivat komissioon yhteyttä ja ilmaisivat kiinnostuksensa tehdä tutkimuksessa yhteistyötä. Pyynnön seurauksena niille lähetettiin kyselylomakkeet huhtikuussa 2013. Vain kaksi käyttäjää kuitenkin palautti asianmukaisesti täytetyn kyselylomakkeen; kaiken kaikkiaan yhteistyössä toimineiden käyttäjien osuus oli 12 prosenttia kaikesta asianomaisesta maasta tutkimusajanjaksolla tulleesta tuonnista ja 2,5 prosenttia koko unionin kulutuksesta ja niiden palveluksessa oli 32 henkilöä valmistamassa tarkasteltavana olevaa tuotetta sisältäviä lopputuotteita. Toimenpiteiden taloudellista vaikutusta käyttäjiin arvioitiin uudelleen kyselylomakevastauksista saadun uuden tiedon perusteella, ja kahden käyttäjän toimipaikkaan tehtiin tarkastuskäynti toimitettujen tietojen tarkistamiseksi.

(106) Käyttäjät väittivät, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 136 kappaleessa esitetty 9 prosentin kannattavuustaso on liian korkea eikä se ole käyttäjien tuotannonalan osalta edustava. Uusien kyselylomakevastausten saamisen jälkeen kaikkien yhteistyössä toimineiden käyttäjien keskimääräinen kannattavuus laskettiin uudelleen ja vahvistettiin 2 prosentiksi liikevaihdosta.

(107) Lisäksi todettiin, että yhteistyössä toimineiden käyttäjien tarkasteltavana olevaa tuotetta koskevista hankinnoista keskimäärin 44 prosenttia oli peräisin asianomaisesta maasta ja että asianomainen maa oli kahden yhteistyössä toimineen käyttäjän yksinomainen toimituslähde. Yhteistyössä toimineiden käyttäjien koko liikevaihdosta keskimäärin 14 prosenttia muodostui tutkimusajanjaksolla tarkasteltavana olevaa tuotetta sisältävien tuotteiden liikevaihdosta.

(108) Jos olettamukseksi otetaan kaikkein epäedullisin tilanne unionin markkinoiden kannalta eli se, että mahdollista hinnankorotusta ei voida lainkaan siirtää jakeluketjun maksettavaksi ja että käyttäjät ostavat edelleen asianomaisesta maasta aiempia vastaavia määriä, tullin vaikutus käyttäjien kannattavuuteen tarkasteltavana olevaa tuotetta käyttävien tai sisältävien toimintojen osalta johtaisi kannattavuuden laskuun siinä määrin, että käyttäjien toiminnasta tulisi tappiollista ja kannattavuus olisi negatiivista – 0,6 prosentin tasolla.

(109) Komissio huomioi, että vaikutus on merkittävämpi lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä yksittäisissä tapauksissa niille käyttäjille, joiden tuonti tapahtuu kokonaan Intiasta. Tällaisia käyttäjiä on kuitenkin varsin vähän (kaksi yhteistyössä toiminutta käyttäjää). Niillä on myös mahdollisuus pyytää tulleista hyvitystä perusasetuksen 11 artiklan nojalla, mikäli kaikki tällaista hyvitystä koskevat edellytykset täyttyvät ja edellyttäen, että intialainen tuottaja toimii yhteistyössä.

▼B

(110) Jotkin käyttäjät toistivat huolensa siitä, että toimenpiteet vaikuttaisivat tietyntyyppisiin lankoihin, joita ei valmisteta Euroopassa, eli nk. sarjaan 200, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 139 kappaleessa todetaan. Käyttäjien mukaan tuotannon puuttuminen unionista johtuu vähäisestä kysynnästä ja tuotantoprosessin erityispiirteistä.

(111) Tutkimus osoitti kuitenkin, että unionin tuotannonala valmistaa tämäntyyppisiä ruostumattomia teräslankoja ja että niiden osuus unionin markkinoista on vähäinen. Käyttäjät voivat myös hankkia tuotetta muista lähteistä sellaisista maista, joiden tuontiin ei sovelleta polkumyynnin tai tuen vastaisia toimenpiteitä. Myös muita ruostumattomien teräslankojen lajeja voidaan käyttää samaan tarkoitukseen. Näin ollen toimenpiteiden käyttöönotolla ei voi olla merkittäviä vaikutuksia unionin markkinoihin ja unionin käyttäjiin. Sen vuoksi väite hylätään.

(112) Jotkin käyttäjät huomauttivat, että unionin tuottajien samankaltaisen tuotteen toimitusaika on pidempi kuin intialaisten toimittajien tarkasteltavana olevan tuotteen toimitusaika. Elinkeinonharjoittajien ja kauppiaiden mahdollisuus varastoida tuotteita ja pitää niitä helposti saatavilla ei kuitenkaan heikennä polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin kielteisistä vaikutuksista saatua tosiasiallista näyttöä. Näin ollen väite hylätään.

(113) Vaikka asianomaisesta maasta tulevaa tuontia koskevat toimenpiteet vaikuttavat joihinkin käyttäjiin kielteisemmin kuin toisiin, edellä esitetty huomioon ottaen katsotaan, että unionin markkinoiden tasapaino hyötyy toimenpiteiden käyttöönotosta. Erityisesti katsotaan, että tasapuolisten kilpailuedellytysten palauttaminen unionin markkinoille mahdollistaa sen, että unionin tuotannonala voi sovittaa hinnat tuotantokustannuksiin, säilyttää tuotannon ja työvoiman, saada takaisin menetettyä markkinaosuutta ja hyötyä nykyistä suuremmista mittakaavaeduista. Näin tuotannonalan pitäisi pystyä saavuttamaan kohtuullinen voittomarginaali, jonka avulla se voi toimia tehokkaasti keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Samalla tuotannonala voi parantaa yleistä taloudellista tilannettaan. Lisäksi tutkimus osoitti, että toimenpiteillä on jonkin verran vaikutusta käyttäjiin ja etuyhteydettömiin tuojiin. Sen vuoksi katsotaan, että toimenpiteistä saatava kokonaishyöty unionin markkinoilla on suurempi kuin sen vaikutukset tarkasteltavana olevan tuotteen käyttäjiin.

5. **Unionin etua koskevat päätelmät**

(114) Edellä esitetyn perusteella väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 145 ja 146 kappaleessa esitetty arviointi vahvistetaan.

▼B

H. LOPULLISET POLKUMYYNNIN VASTAISET TOIMENPITEET

1. Vahingon korjaava taso

(115) Yhden vientiä harjoittavan tuottajan osalta vahingon korjaavaa laskelmaa oikaistiin alaspäin sen väitettyä, että laskennassa oli tapahtunut virheitä, kun tiettyjen tapahtumien osalta oli käytetty väärää valuuttakurssia ja ryhmänsisäiset myyntitapahtumat oli sisällytetty laskelmaan. Koska muita huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 148–151 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

(116) Sama vientiä harjoittava tuottaja väitti, että Intiasta suuntautuva vienti unioniin tapahtuu tukkukauppiaille ja että unionin tuotannonalan myynti unionin markkinoilla tapahtuu loppukäyttäjille ja että tämän vuoksi komissio ei tehnyt vertailuja asianmukaisella kaupan tasolla. Tutkimuksessa kuitenkin kävi ilmi, että intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat myyvät kummallekin asiakasryhmälle ja että ne kilpailevat unionin tuottajien kanssa samoista asiakasryhmistä.

2. Vahingon korjaavaa tasoa koskeva päätelmä

(117) Yritykselle Macro Bars and Wires ei laskettu yksilöllistä vahinkomarginaalia, koska yrityksen lopullinen polkumyyntimarginaali oli vähimmäistasoa, kuten johdanto-osan 51 kappaleessa todettiin.

(118) Väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa käytetty menetelmä vahvistetaan.

3. Lopulliset toimenpiteet

(119) Edellä esitetyn ja perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan perusteella olisi otettava käyttöön lopullinen polkumyyntitulli tasolla, joka on riittävä korjaamaan polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista aiheutuvan vahingon ottaen huomioon komission asetuksella (EU) N:o 419/2013 vahvistetun tukimarginaalin.

(120) Näin ollen polkumyyntitullit vahvistettiin vertaamalla vahinkomarginaaleja polkumyyntimarginaaleihin ottaen huomioon tukimarginaalit vähentämällä ne kokonaisuudessaan asianomaisesta polkumyyntimarginaalista. Lopulliset polkumyyntitullit ovat näin ollen seuraavat:

Yritys	Polkumyyntimarginaali	Tasoitustulli	Vahinkomarginaali	Lopullinen polkumyyntitulli
GARG Inox	11,8 %	3,4 %	22,6 %	8,4 %
KEI Industries	7,0 %	0,0 %	41,9 %	7,7 %
Macro Bars and Wires	0,0 %	3,4 %	30,3 %	0,0 %
Nevatia Steel & Alloys	4,1 %	3,4 %	23,8 %	0,7 %
Raajratna Metal Industries	16,2 %	3,7 %	17,2 %	12,5 %
Venus-ryhmä	11,6 %	3,0 %	23,4 %	8,6 %
Viraj Profiles Vpl. Ltd.	6,8 %	0,0 %	32,1 %	6,8 %
Yhteistyössä toimineet otokseen kuulumattomat yritykset	8,4 %	3,4 %	23,7 %	5,0 %
Kaikki muut yritykset	16,2 %	3,7 %	41,9 %	12,5 %

▼B

(121) Tässä asetuksessa yrityksille vahvistettavat yksilölliset polkumyyntitullit määritettiin nyt tehdyn tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastavat kyseisten yritysten tilannetta tutkimuksen aikana. Näitä tulleja voidaan siten soveltaa (toisin kuin koko maata koskevaa, ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia) yksinomaan Intiasta peräisin olevien tarkoin määrättyjen oikeushenkilöiden tuottamien tuotteiden tuontiin. Jos yritystä ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottamiin tuontituotteisiin ei voida soveltaa näitä tulleja, vaan niihin on sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia.

(122) Yksi asianomaisessa maassa toimiva vientiä harjoittava tuottaja tarjosi hintasitoumusta perusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

(123) Viime vuosina tarkasteltavana olevan tuotteen hinnat ovat vaihdelleet voimakkaasti, eikä siihen voi sen vuoksi soveltaa kiinteää hintasitoumusta. Ongelman ratkaisemiseksi intialainen vientiä harjoittava tuottaja esitti raaka-ainekustannuksiin perustuvaa indeksilauseketta. Tältä osin on syytä huomata, että hintojen vaihtelun ja indeksin välille ei voitu vahvistaa suoraa ja selkeää yhteyttä, minkä vuoksi indeksin käyttöä ei pidetä asianmukaisena. Lisäksi tutkimuksessa kävi ilmi, että tarkasteltavana olevalla tuotteella on eri tuotelajeja, joita ei ole helppo erottaa toisistaan mutta joiden hintaerot ovat huomattavat.

(124) Lisäksi kyseinen vientiä harjoittava tuottaja tuottaa monia erilaisia ruostumattomasta teräksestä valmistettuja tuotteita ja voi myydä niitä samoille unionissa toimiville asiakkaille siihen etuyhteydessä olevien yritysten kautta. Tästä aiheutuisi vakava riistiinkompensoinnin riski, ja hintasitoumusta olisi erittäin vaikea valvoa tehokkaasti.

(125) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoi, että hintasitoumusta ei voida hyväksyä.

(126) Kaikki näiden yrityskohtaisten yksilöllisten polkumyyntitullien soveltamiseen liittyvät pyynnöt (esimerkiksi yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyksiköiden perustamisen johdosta tehdyt pyynnöt) on toimitettava viipymättä komissiolle ([1]), ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta oleelliset tiedot, erityisesti tiedot, jotka koskevat esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai kyseisiin tuotanto- tai myyntiyksiköiden muutoksiin mahdollisesti liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkinamyynnin ja viennin muutoksia. Lopullisten polkumyyntitullien käyttöönotosta annettua asetusta muutetaan tarvittaessa saattamalla yksilöllisten tullien soveltamisalaan kuuluvien yritysten luettelo ajan tasalle.

([1]) Osoite: European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Brussels, Belgium.

▼B

4. **Väliaikaisten polkumyyntitullien lopullinen kantaminen**

(127) Koska todetut polkumyyntimarginaalit ovat korkeat ja unionin tuotannonalalle aiheutunut vahinko on merkittävä, katsotaan tarpeelliseksi kantaa lopullisesti väliaikaista tullia koskevan asetuksen mukaisten väliaikaisten polkumyyntitullien vakuutena olevat määrät lopullisesti käyttöön otettujen tullien suuruisina,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli tuotaessa Intiasta peräisin olevaa ruostumatonta teräslankaa, jonka painosta

— vähintään 2,5 prosenttia on nikkeliä, lukuun ottamatta lankaa, jonka painosta 28–31 prosenttia on nikkeliä ja 20–22 prosenttia kromia,

— alle 2,5 prosenttia on nikkeliä, lukuun ottamatta lankaa, jonka painosta 13–25 prosenttia on kromia ja 3,5–6 prosenttia alumiinia,

ja joka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin 7223 00 19 ja 7223 00 99.

▼M3

2. Jäljempänä lueteltujen yritysten valmistamien, 1 kohdassa mainittujen tuotteiden vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen polkumyyntitulli on seuraava:

Yritys	Tulli (%)	Taric-lisäkoodi
Garg Inox, Bahadurgarh, Haryana and Pune, Maharashtra	8,4	B931
KEI Industries Ltd, New Delhi	7,7	B925
Macro Bars and Wires, Mumbai, Maharashtra	0,0	B932
Nevatia Steel & Alloys, Mumbai, Maharashtra.	0,7	B933
Raajratna Metal Industries, Ahmedabad, Gujarat	12,5	B775
Venus Wire Industries Pvt. Ltd, Mumbai, Maharashtra	9,4	B776
Precision Metals, Mumbai, Maharashtra	9,4	B777
Hindustan Inox Ltd., Mumbai, Maharashtra	9,4	B778
Sieves Manufacturer India Pvt. Ltd, Mumbai, Maharashtra	9,4	B779
Viraj Profiles Limited, Palghar, Maharashtra and Mumbai, Maharashtra	6,8	B780
Liitteessä luetellut yritykset	5,0	Ks. liite
Kaikki muut yritykset	12,5	B999

▼B

3. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

▼M3

4. Edellä 2 kohdassa ja liitteessä mainituille yrityksille määritetyn yksilöllisen polkumyyntitullin soveltaminen edellyttää, että jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitetään pätevä kauppalasku, jossa on oltava kauppalaskun laatineen tahon nimellä ja tehtävänimikkeellä yksilöidyn työntekijän päiväämä ja allekirjoittama vakuutus seuraavassa muodossa: ”Allekirjoittanut vahvistaa, että tässä laskussa tarkoitetun, Euroopan unioniin vietäväksi myydyn ruostumattoman teräslangan (määrän) on valmistanut (yrityksen nimi ja osoite), (Taric-lisäkoodi), Intia. Allekirjoittanut vakuuttaa, että tässä laskussa ilmoitetut tiedot ovat täydelliset ja paikkansapitävät.” Jos tällaista kauppalaskua ei esitetä, asianomaiseen yritykseen sovelletaan ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia.

▼B

2 artikla

Mikäli jokin Intiassa toimiva vientiä harjoittava tuottaja toimittaa komissiolle riittävät todisteet siitä, että se

a) ei vienyt 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja Intiasta peräisin olevia tuotteita tutkimusajanjaksolla (1 päivän huhtikuuta 2011 ja 31 päivän maaliskuuta 2012 välisenä ajanjaksona),

b) ei ole etuyhteydessä sellaiseen viejään tai tuottajaan, johon sovelletaan tällä asetuksella käyttöön otettuja toimenpiteitä, ja

c) ei tosiasiallisesti ole vienyt kyseessä olevia tavaroita unioniin eikä sillä ole peruuttamatonta sopimusvelvoitetta viedä merkittävää tuotemäärää unioniin tutkimusajanjakson päättymisen jälkeen,

1 artiklan 2 kohtaa voidaan muuttaa lisäämällä kyseinen uusi vientiä harjoittava tuottaja liitteessä olevaan luetteloon.

3 artikla

Kannetaan lopullisesti komission asetuksen (EU) N:o 418/2013 mukaisesti väliaikaisten polkumyyntitullien vakuutena olevat määrät Intiasta peräisin olevan ruostumattoman teräslangan, jonka painosta

— vähintään 2,5 prosenttia on nikkeliä, lukuun ottamatta lankaa, jonka painosta 28–31 prosenttia on nikkeliä ja 20–22 prosenttia kromia,

— alle 2,5 prosenttia on nikkeliä, lukuun ottamatta lankaa, jonka painosta 13–25 prosenttia on kromia ja 3,5–6 prosenttia alumiinia,

ja joka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin 7223 00 19 ja 7223 00 99, tuonnissa. Lopullisen polkumyyntitullin ylittävät vakuutena olevat määrät vapautetaan.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼**M2**

LIITE

Yhteistyössä toimineet otoksen ulkopuoliset intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat:

Yrityksen nimi	Kaupunki	Taric-lisäkoodi
Bekaert Mukand Wire Industries	Lonand, Tal. Khandala, Satara District, Maharashtra	B781
Bhansali Bright Bars Pvt. Ltd.	Mumbai, Maharashtra	B781
Bhansali Stainless Wire	Mumbai, Maharashtra	B781
Chandan Steel	Mumbai, Maharashtra	B781
Drawmet Wires	Bhiwadi, Rajasthan	B781
Jyoti Steel Industries Ltd.	Mumbai, Maharashtra	B781
Mukand Ltd.	Thane	B781
Panchmahal Steel Ltd.	Dist. Panchmahals, Gujarat	B781
Superon Schweisstechnik India Ltd	Gurgaon, Haryana	B997